

Der er så uenighed om, hvorvidt problemet definitivt er løst eller næsten løst, eller om der kun er taget fat på det, men det kunne vi jo pas-sende prøve at finde ud af under udvalgsarbejdet. Det er jo oplagt at spørge rundt, når vi nu kommer til udvalgsbehandlingen, om det glansbillede, regeringen tegner af sin indsats – det er jo ikke noget helt nyt, at regeringen gør det – også holder for nogle nærmere udvalgs-spørgsmål. Det tager vi fat på dér.

Men fra SF's side en ubetinget tilslutning til, at det er en god idé at screene, så vi er sikre på, at vi håndterer de unge rigtigt.

Det andet går på at tilføre psykiatrisk og psykologisk ekspertise i den socialpædagogiske behandling. Det er vi også meget enige i, også fordi vi ved, at vi står med de der tunge problemer, hvor det er meget mere sammensat end bare troen på, at man kan straffe sig igennem det.

Det, vi er usikre på, er den sidste del af det, altså det, der hedder at gennemgå magtcirkulæret for, som der står, at screene for relevante redskaber. Hvad betyder det? Det har altid været sådan, at når vi tog fat på magtanvendelse her i Folketinget, tog vi lidt nænsomt fat, fordi vi vidste, at det var ret ømtåleligt stof, vi havde mellem hænderne, og derfor gjorde vi os den umage at lovgive om det. Det gjorde vi også, da det var om magtanvendelse mod ældre og handicappede.

Jeg forstår, at man nu alene skal lave det i form af et cirkulære. Jeg vil godt spørge, om det er gennemtænkt. Jeg forstår det sådan, at hensigten er at ændre på magtbeføjelserne. Jeg spørger så bare: Hvorfor skal børn og unge ikke have samme adgang til den sikkerhed, der følger af en lovprocedure med spørgsmål og svar og indhentning af oplysninger ude fra det virkelige liv, som de ældre og de handicappede har?

Det forekommer mig ikke gennemtænkt – hvis det er det, der ligger i det – at man uden den omhyggelige lovforberedelse og uden at sikre den fornødne lovgivningsprocedure vil bevæge sig ind på øget magtanvendelse, hvilket vi heldigvis ikke ville gøre over for de ældre og handicappede.

Hvis vi skal støtte forslaget, vil jeg bede om, at det bliver klart, at det bliver i form af egentlig lovgivning med den sikkerhed, der trods alt ligger i en lovgivningsproces.

Så vil jeg lige, for jeg kan næsten ikke lade være, i forhold til diskussionen om, hvad anbringelsesreformen skal løse, sige, at det er helt utroligt. Hausgaard har skrevet en sang, hvor

der står: Ih, hvor skønt vi får det. Alle vores trængsler vil forsvinde.

Det forekommer mig, at vi her står med et middel med næsten samme styrke: Alle de problemer, vi overhovedet har, klares med det, og klares de ikke med anbringelsesreformen, klares de med regeringens indsats over for den sociale arv, der indtil videre har bestået af, at regeringen har fjernet den boligsociale indsats, sørget for nednormering i vores daginstitutioner, klemte kommunerne voldsomt på økonomien, så en række af de forebyggende ting, der var i gang og er i gang, blev skåret ned.

Jeg kan stort set kun få øje på ting, der bevæger sig i modsat retning, men jeg forstår, at regeringen selv har en fantastisk tiltro til, at det her vil løse ethvert problem. De af os, der måtte være mere tvivlende, kan jo så passende bruge udvalgsarbejdet til at prøve at spørge, om det glansbillede, der bliver tegnet, holder stik.

Men hvis hensigten med det tredje punkt er, at vi skal lovgive, så vi bevæger os ind i lovgivningsprocessen, er vi usikre. Vi er skeptiske over for at udvide området for magt, uden at vi får den tilstrækkelige grundige diskussion.

Kl. 20.30

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, det har været en stor fornøjelse at følge debatten om beslutningsforslag nr. B 75 i dag.

Det er ikke altid, at der er så stor enighed mellem oppositionen og regeringsordførerne om det afgørende, der er at gøre på en række områder, og jeg synes, det har været en stor fornøjelse at høre både ministeren og regeringsordførerne tilbagevise det indtryk, man kunne få af, at der ikke var nogen interesse for at gå ind i en årsagsvurdering og en egentlig mere behandlede tilgang til de børn og unge, som udviser en voldsom og kriminel adfærd.

Jeg synes, der er sagt utrolig mange gode ting fra regeringsordførerne her i dag, og det synes jeg gør at det faktisk ligger lige til højrebenet at vedtage det beslutningsforslag, som ligger foran os, fordi det ville underbygge og give substans til de gode ord, der er sagt under forhandlingen.

Det Radikale Venstre har ligesom SF et meget positivt syn på de to første pinde i beslutningsforslaget.

Det forekommer tankevækkende, hvis det først er nu, at vi når dertil, at vi faktisk kan gennemføre den screening, som foreslås i pind 1, fordi det jo er indlysende, at de mennesker, som har ansvaret for de unge, ikke kan behandle folk